

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illvstrivm Virorum Poemata

Cesarini, Virginio

Antverpiae, 1662

Gabrieli Cabrerae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-7990

Sulphura : fecundumq₃ salem , roremq₃ fugacem,
 Balsamaq₃ , & flores nosse laboris erit.
 Vulcano monstrante viam , flammisq₃ magistris ,
 Experiar clausos rerum aperire sinus.
 Sic ego , sic docta traducam tempora vitæ ,
 Si longæua mihi tempora fata dabunt.
 Hei mihi ! quid cupidam mentem spes lætât inanis,
 Nunciat extremos si mihi Parca dies ?
 Angor iam multos obsessis faucibus annos ,
 Mentis & interpres sanguine lingua tumet.
 Ipse dolor prohibet dulcis commercia vitæ ,
 Elidens rauca , guttura , vocis iter.
 Huc ades ô multo tandem exoptata dolore,
 Si qua daris nostris , ô medicina , malis !
 Huc venias miserata : tuos modulabor honores,
 Quæ me nature , restituasq₃ mihi.

G A B R I E L I
 C A B R E R Æ.

Æ Thera Romuleū vt linqam, solemq₃ palustrēs
 Atque intempesti noxia rura soli,
 Cabrera, hortaris , cælum spondesq₃ salubre ,
 Quæ Zephyri nutrix intepet ora Ligus.

Testa-

Testariſq̄, viros, quos iam damnauerat Orco
 Atropos horribili falce minata necem,
 Peoniâ fractos curâ, morboq̄, rebelli,
 Iſtic non longâ conualuiſſe morâ.
 Hæc mihi tabentis præbes ſolatia curæ;
 Artibus his miſerum, dulcis amice, leuas.
 Deſine, iam didici nullam ſperare ſalutem:
 Spes mihi vicini funeris vna ſalus.
 O ego, ne tali torperent membra dolore,
 Quàm malleſ aërio in monte rigere lapis!
 Stare flagellanti pinûſve obnoxia Cauro,
 Aut rupes, vaſti quam ferit ira maris.
 Felicem Nioben, cuius per viſcera ſenſum
 Obtundens fertur dirigiſſe ſilex.
 Vos quoque populeo flentes ſub cortice fratrem
 Felices Nymphae, quas alit amne Padus.
 Ille ego ſum, ſaxo qui non includor in vlllo:
 Ille ego, cui miſero robora ſilua negat.
 Robora ſilua neget, ne fiam immobile ſaxum,
 At ſaltem in cineres oſſa minuta ruant.
 Quid faciam patriâ demens tellure relicta?
 An puto mutatis poſſe valere locis?
 Mecum cauſa mali latet hoc in corpore peſtis,
 Et niſi poſt letum non abitura lues.

Pectore transfosso Gortynia tela gerenti

Quid ceruo prodest carpere prata fugâ?

Alcida induto feralia munera nuptæ

Nil varij cursus, profueruntq; viæ.

Sic mihi, sic auso Romanâ excedere sede

Nil dulces iuuit deseruisse lares.

Me modo conspexit piscosi litoris Antium;

Me modo Circei culminis alta domus.

Et Lastrygonios nutrix Aeneia fluctus

Mirata est nostrâ dissiluisse rate.

Non Caieta mihi, non vrbs gratissima Caio,

Aut dedit optatam filia Solis opem.

Vos septem gemini colles, regnata Quirino

Mœnia, Tarpeius tu Ioue dignus apex;

Accipite hanc animam: sint hîc mea funera posco,

Et busta accumulet noster auita cinis.

At quondam antiquos iuuit liquisse penates,

Et noua per longas querere fata vias.

Ingenium scrobibus mutatis exiit arbor

Siluestre, & decorat letior arua comis.

Quamq; sub umbrosâ cernis languere parente,

Gaudet mutato laurea silua solo.

Quid foret Aeneas, quid clari nomen Iuli,

Flumina apud Xanthi si genuisset iners?

Illum,

Illum, fumanti postquam discesserat urbe,
 Per maria errantem septima vidit hiems.
 Tandem dotales Laurentum venit in agros,
 Gestit & Ausoniae sceptrum timenda manu.
 Batto Cyrenas, & Cadmo condere Thebas
 Iuppiter exilijs arua petita dedit.
 Nilus & excipiens longis erroribus actam
 Donavit templis, Inachi, te profugam.
 Me quoque fata vocant alio meliora sub axe:
 Ibimus, o socij: me quoque fata vocant.
 Vertuntur species mentis, versante dolore,
 Mensq; breui sensus accipit agra novos.
 Spes bona, si qua Dea es, virides huc flecte volatus,
 Et desueta diu numine corda foue.
 Te colit agricola, expectat te compede victus,
 Votaq; mortalis te duce turba facit.
 Tu quassas reficis puppes, ut nauita remis
 Naufragus impellat, qua modo nauit, aquam.
 Tu, Dea, post vacuas caelesti numine terras,
 Institueq; fugam, sola moraris humi.
 Diua veni, facilemq; mihi promitte quietem,
 Neve iterum morbi damna timere velis.
 Longum iter aggredior: date leti candida amici
 Omina: eat dextram libera puppis aui.

Lunai ut videam portus, puriq; metalla
 Marmoris, & Geticas saxa imitata niues:
 Ingaunos, Macramq; inter, Varumq; repostos
 Apennincolas, Tiguliosq; sinus:
 Delphini portus, Seggestam, arcemq; Monæci
 Scrutaborq; tui, Rutuba, fontis aquas.
 Aspiciam Genuam, lati & prætoria ruris,
 Quæq; decent Superos lucida templa suos.
 Hæc Tarteſiaco palleſcunt litora fluctu;
 (Aurea nequicquam flumina iactet Iber)
 Peruuiæq; amnes alieni flumina mundi
 Transfugâ ab Oceano rura per iſta fluunt.
 Lydia, Pæctoli, Baccheia munera, arenas
 Victa ſile, & ripas, aurifer Herme, tuas.
 Dure Ligur, meritoq; animis elate ſuperbis,
 Quâ tibi diuitias ſedulus arte paras?
 Non tibi ſunt culti colles, non pinguia rura;
 Sed clauſtra Alpinis non adeunda iugis.
 Difficilis natura negat ſegeteſq;, feraſq;;
 Non negat audaci mente vigere viros.
 Hæc trahit ignotas pretioſa in fœdera gentes,
 Cæruleaſq; docet currere puppe vias.
 Deeſt hîc terra viris, at non Neptunia deſunt
 Arua petituræ lucra beata rati.

Scit Cypros vallata mari, scit Taurica tellus,
Et Ligure epotus milite scit Tanais.

Testes Alpheæ Tyrrheno in litore Pise,
Testis Cyrnei pregravis ora sali.

Ast ego non dites veniam spectator in oras,
Ut moueant auri lumina capta sitim.

Non cernam attonitus fulgentia pondera massæ,
Que mittit terris Hispalis Ausonijs.

Sat Fortuna dedit census sine fraude parati:
Æstuat infelix, qui potiora cupit.

Ingenium, Cabrera, tuum mihi carius auro,
Atque erit eloquij plurima vena Tagus.

Quando erit, ut liceat tecum consumere soles?
Quando erit, ut docto pendulus ore fruatur?

Vnâ aderit mecum Phocæo iunctus amore
Ciampolus, ille tuæ cultor amicitie.

O qui complexus, quæ mutua gaudia nobis,
Et sermo in sicco litore qualis erit!

Interdum celeri rapiant nos effeda cursu;
Tres modò cantantes picta carina vehet.

Tunc mea se duplici iactabit Arione puppis,
Non Siculâ puppis fallere docta fide.

Cumq; mihi geminos vates audire licebit,
Parnassi geminum me ad iuga sistet iter.

Teq̄, tenens dextrâ versus, Cabrera, canentem

Hæc Clario dicam verba docente Deo:

O quàm felici modularis carmina cantu,

Quàmq̄, lyræ docto verbere fila moues!

Otia quærenti fulsit tibi dexter Apollo,

Atque omnes haustus ex Helicone dedit.

Cui tantum fauere Deæ? canit ecce cruentus

Prælia Mæonides; sed caret ille lyrâ.

Alcæus Reges citharâ, non cantat amores:

Est tantum Sapphus carmine dictus Amor.

Pindarus Aoniæ celebris testudinis arte

Abstinet heroâ concinere arma tubâ.

Et Veneris dominæ si lusit Teius ignes,

Mimnermusq̄, iocans, gaudia sola canunt.

Omnia tu misces, & quæ diuersa placebant,

Colligis, ô verè candide Cycne Ligur.

Ausus es Ismeni primus recludere fontes;

Lesbia nectareæ plectra ciere chelys.

Qui Methymnææ tentasti fulmina linguæ,

Et Cæi lacrymas, Stesichoriq̄, minas.

Si Florentinam circumdas mœnibus urbem;

Non Amphionios inuidet illa modos.

Narseti Gothos cogis dare terga sequenti,

Odrysiq̄, leuas obsidione Rhodon.

Salve sancte senex, Bacchi, Phæbiq̄, sacerdos:

Numinibus salve maxima cura nouem.

Per te Graiorum libris tumefacta superbit,

Et certat Latijs Itala Musa choris.

Sabbatie gaudete arces, gratissima celo

Mænia, felici prole verenda virum.

Et quamquam egregium terris aluistis Iulum,

Indaq̄ sunt vestre litora dona ratis;

Vltima non vobis accedet gloria vates,

Igneâ qui vestrum nomen ad astra tulit.

Appulit ignotis oris si classe Columbus,

Hunc ad calicolum limina fama rapit.

FVLVIO TESTIO.

*Queritur, se loquendi vsum
morbo amisisse.*

V*ox animi interpres, fecunda nuntia mentis,
Quo fugis? an semper labra silere iubes?*

Tu dulci oblectas mortalia pectora cantu,

Efferaq̄, unanimi fœdere corda ligas.

Tu plectri citharæq̄, comes; tibi carmina cura,

Quæq̄ colit soccus, quæq̄ cothurnus amat.